

ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA ZE ZAHRANIČNÍ PRAKTICKÉ STÁŽE – KLINIKUM PASSAU

Vypracoval: *Zdeněk Hošek*
Studijní program: *Zdravotnické záchrannářství*
Ročník studia: *2.*
Termín stáže: *1.7.-31.8. 2024*

Úvod:

Již při nástupu ke studiu na Zdravotně sociální fakultě jsem velice intenzivně přemýšlel o možnostech praxe v některé z německy mluvících zemí. Jsem držitelem certifikátu jazykové vybavenosti z německého jazyka na úrovni B2, tak bych pěkně prohloupil, kdybych toho nevyužil, že? Avšak, žádné německy mluvící země můj studijní program aktivně nenabízely, tudíž jsem po absolvování schůzky s absolventy programu Erasmus+ obratem kontaktoval zahraniční oddělení a sdělil své přání.

K mému mimořádnému překvapení mi bylo řečeno toto – vypracujte si životopis v německém jazyce ve formátu Europass a motivační dopis a zúčastněte se konkurzu, něco bych pro Vás měla. Tak jsem bez váhání zasedl k počítači, po několika hodinách mravenčí práce také vše potřebné odeslal a čekal na termín konání konkurzu. Ten dopadl výborně – byl jsem vybrán na pracovní stáž na Klinikum Passau. Tím se ovšem rozběhl kolotoč nekonečného papírování a vyřizování. Zde bych opět vyzdvihl spolupráci se zahraničním oddělením Zdravotně sociální fakulty, konkrétně s paní Ing. Ředinovou, která mě celým procesem provázela a na každou mou otázku měla vždy odpověď, tudíž vše bylo rázem daleko jednodušší. Bylo nutné získat lékařské potvrzení o schopnosti absolvovat stáž, vyřešit pojištění do zahraničí, vyplnit několik důležitých dokumentů spojených se zahraniční mobilitou, zajistit si ubytování, podepsat účastnickou smlouvu a připravit si před odjezdem několik dalších dokumentů zaslaných školou.

Krátce po obdržení oznámení o úspěšně zvládnutém konkurzu mne kontaktovala paní Grochar z personálního oddělení pasovské kliniky, s níž jsem podepsal smlouvu o výkonu praxe a poučení o mlčenlivosti a vyplnil další potřebné dokumenty určené přímo jejich nemocnici. Bylo také důležité získat potvrzení o očkování a zdravotní způsobilosti od praktického lékaře.

Ubytování a strava:

Ubytování mi bylo nabídnuto zdarma na ubytovně pro personál kliniky. Bydlel jsem v garsonce s užitnou plochou 22,5 m² se samostatnou kuchyňkou a koupelnou. Bylo zde k dispozici čisté ložní prádlo a spousta úložného prostoru, ale musel jsem si i přesto několik věcí přivést z domova. Jednalo se například o nádobí, rychlovarnou konvici a další předměty běžného užívání.

V rámci ranní směny měla každá sestra půlhodinovou až hodinovou pauzu na snídani, na které bylo potřeba se vystřídat, tudíž se chodilo po 2-3 lidech. Já jsem v tomto ohledu dostával obrovskou volnost a možnost řídit si pauzy podle svého uvážení, avšak i přesto se mi jevilo jako nejlepší možnost jít na pauzu vždy s tím člověkem, se kterým jsem danou směnu sloužil. Každý pracovní den jsem měl také zdarma oběd, což byl sám o sobě příjemný bonus.

Parkování a doprava:

Ve městě funguje hromadná doprava, ačkoli se spousta místních obyvatel po městě pohybují na kolech, či koloběžkách, případně pěšky. Nicméně, v centru Pasova je velmi hustý provoz, takže se vyplatí chodit spíše pěšky. Já osobně jsem přijel autem a využíval ho po celou dobu mé stáže například na nákup, či nějaký výlet do okolí Pasova. Kromě přístupových karet jsem dostal také parkovací kartu, na které byl nastaven výhodnější tarif na parkování v parkovacím domě. Cena tehdy pro mě činila 1 euro na den. K mé smůle nikde jinde poblíž žádné parkování pro auta zdarma nebylo, ale i přesto – narozdíl od těch 12 euro, které bych musel platit jako běžný návštěvník, byl tohle opět příjemný bonus.

Samotná praxe

Navštívil jsem celkem 2, respektive 3 oddělení, a to stanice intenzivní péče 55, 24 a 24a. První zmiňovaná se specializuje na pacienty s obtížemi interního charakteru počínaje synkopami a minerálovými dysbalancemi a konče pacienty po resuscitaci nejčastěji kardiálního původu. Další dvě jmenované tvoří společně anesteziologickou stanici intenzivní péče a obě mají chirurgické zaměření. Stanice 24a má kardiochirurgické zaměření a dostávají se sem lidé především po plánovaných operacích srdce, mezi nimiž suverénně vévodí výkony na srdečních chlopních, či aortokoronární bypass. Stanice 24 má zaměření na všeobecnou chirurgii a na jejích lůžkách končí lidé nejčastěji po dopravních nehodách, či náročných operacích.

Systém ošetrovatelské péče se od našich podmínek poměrně liší. Zdejší sestřičky nepracují na 12hodinové směny typu denní/noční, nýbrž na třísměnný provoz zahrnující tzv. „Frühdienst“ (6:00-13:30), „Spätdienst“ (13:00-21:00) a „Nachtdienst“ (20:30-6:00), přičemž sestřičky končící směnu zde velmi často zůstávají různě dlouhou dobu i po „Übergabe“ a pomáhají nově příchozím. Pojem „Übergabe“ je myšleno předání služby mezi směny a na toto je kladen velký důraz. Probírá se důkladně každý pacient, který je na oddělení hospitalizovaný.

Zajímavostí je, že přibližně 2 týdny před mým prvním příchodem na kliniku přišla na všechny stanice intenzivní péče nová inovace ve vedení zdravotnické dokumentace – každý pokoj dostal svůj pojízdný počítač, ve kterém byla obsažena většina patientské dokumentace. S tímto systémem se sestřičky za mého působení teprve pořádně seznamovaly, tudíž práce s takto kombinovanou dokumentací byla pro všechny obtížná a stresující.

Velkým, a zároveň poměrně milým, technickým překvapením pro mě byla skutečnost, že naprostá většina dveří na tamější klinice se otevírají buď automaticky, nebo tlačítkem, nikoliv že „vezmu za dveře a otevru je“.

Oproti tomu jsem zažil také poněkud méně příjemné překvapení v podobě setkání s bavorským dialektem, který se od klasické němčiny poněkud liší. Tudíž než si člověk „naposlouchá“ tento dialekt, tak to nějakou dobu zabere.

V Pasově také žije poměrně hodně muslimů, čemuž se aktivně přizpůsobuje také pasovská klinika. Kromě toho, že hned vedle nemocniční kaple se nachází také muslimská modlitebna, tak mají muslimové také na mnohých odděleních možnost mít svůj vlastní pokoj.

Po 4,5 týdnech praxe na stanici 55, kdy jsem se s tamním prostředím již velmi sžil, přišla na řadu změna prostředí. S tímto oddělením jsem se loučil velice nerad, ač na stanicích 24 a 24a byli, jak jsem později zjistil, stejně tak skvělí lidé.

Odpracované hodiny mi poté byly uznány jako plnohodnotná praxe na odděleních intenzivní péče, či anesteziologicko-resuscitačním oddělení. V průběhu praxe bylo také nutné průběžně vyplňovat v anglickém jazyce pracovní výkaz a nechat si v Pasově podepsat Potvrzení o absolvování odborné praxe. Oproti těmto dokumentům mi pak byly uznány odpovídající týdny odborné praxe.

Volný čas

Pasov má krásné historické centrum, kam jsem po směnách chodil poměrně často. Hned první den na stanici 55 jsem od staničního bratra Antona dostal několik tipů na místa, které bych měl navštívit. Za zmínku stojí určitě Veste Oberhaus, odkud lze celé centrum pozorovat z výšky. Za přibližně 5 euro je možné vystoupat na vyhlídkovou věž, odkud je výhled na město ještě hezčí. Dále bych rád zmínil také soutok řek Dunaj, Inn a Ilz, tzv. „Dreiflüsseck“. Podél řeky Inn vede také stezka pro pěší a cyklisty, kterou jsem hojně využíval pro večerní běhání. Uprostřed samotného centra Pasova se také nachází velká barokní katedrála svatého Štěpána (tzv. St. Stephansdom), kterou si lze zdarma prohlédnout také zevnitř. Tato budova tvoří také jakousi dominantu centra města. Po městě lze najít také několik posiloven a vodní zábavní park. Mimo jiné leží přibližně 30 kilometrů jižně od Pasova lázně Bad Füssing, které jsou Čechy velmi hojně navštěvované.

Závěr

Po 2 měsících ovšem muselo přijít na řadu loučení. Musím se přiznat, že i přes lehkou počáteční zoufalost a pocit osamělosti, mi Pasov a zdejší život skutečně přirostl k srdci a loučil jsem se opravdu velmi nerad. Na všech stanicích se ke mně chovaly sestřičky velice mile a v případě nedostatku personálu na směně jsem byl několikrát postaven do role plnohodnotné sestry, což považuji za velké plus. Rád bych tedy touto cestou velice poděkoval Jihočeské univerzitě a pasovské klinice za tuto možnost stáže, neboť vím, že zkušenosti, zážitky a kontakty, které jsem zde získal, už se mi nikdy v životě neztratí a na tyto 2 měsíce budu pravděpodobně vzpomínat do konce života. A na otázku, zda bych tuto stáž doporučil, bych odpověděl bez váhání ANO. Takových šancí člověk v životě příliš mnoho nedostane.

Zajímá tě víc? Tady jsou kontakty na mě 😊

zdendahosek31@seznam.cz

hosekz00@jcu.cz

Zdeněk Hošek

hrosa31